

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/169/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0020203256
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:0020203256.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudkýň JUDr. Andrey Galdunovej a JUDr. Moniky Koščovej v spore žalobkyne: A. B. C., nar. XX.X.XXXX, bytom v D., D. X, zastúpená JUDr. Ľubošom Kizivatom, advokátom, so sídlom v Michalovciach, Kpt. Nálepku 8, proti žalovanému: C. D., nar. X.X.XXXX, bytom E. XX, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Peter Szárszoi, s.r.o., so sídlom v Michalovciach, Štefánikova 8, o zaplatenie 1.100 € s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Michalovce sp.zn. 16C/52/2020 zo dňa 18. augusta 2023

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok Okresného súdu Michalovce č.k. 16C/52/2020-90 zo dňa 18. augusta 2023.

Žalobkyňa má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Michalovce (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) zhora označeným rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyňu sumu 1.100 € s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.100 € od 28.3.2020 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Priznal žalobkyňu nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov konania od žalovaného s tým, že o výške tohto nároku bude rozhodnuté v osobitnom uznesení (výrok II.).

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobkyňa domáhala zaplatenia 1.100 € od žalovaného titulom bezdôvodného obohatenia, ktoré malo žalovanému vzniknúť výberom vyššie uvedenej sumy z vkladnej knižky, vedenej na maloleté dieťa – C. D. ako majiteľa účtu, na ktorý účet vkladala svoje výlučné finančné prostriedky žalobkyňa.

3. Žalovaný sa v konaní bránil námietkou nedostatku aktívnej legitímácie žalobkyne, keďže tvrdil, že ide o finančné prostriedky maloletého C. D., pričom obe strany sporu majú právo maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok.

4. Na základe vykonaného dokazovania a po právnom posúdení veci v zmysle ust. § 451 ods. 1, 2 a § 456 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) súd žalobe v celom rozsahu vyhovel.

5. V konaní mal súd za preukázané, že žalobkyňa dňa 12.6.2017 zriadila vkladnú knižku na detské sporenie vo VÚB, a.s. pod číslom F. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX a na túto preukázateľne vložila postupne spolu sumu vo výške 1 100 €. Celú túto sumu dňa 4.9.2019 vybral žalovaný bez vedomia žalobkyne a napriek písomnej výzve zo dňa 27.3.2020 žalobkyňu túto doposiaľ nevrátil. Žalovaný v konaní tvrdil, že peniaze, ktoré vkladala žalobkyňa na vkladnú knižku, neboli jej peniazmi, ale boli to peniaze, ktoré jej dal on, keďže s ňou v tom čase žil ako druh v spoločnej domácnosti a išlo o spoločné finančné prostriedky pre maloletého syna C., ktoré na vkladnú knižku žalobkyňa vložila. V doplnenej

výpovedi poukázal žalovaný na to, že tieto peniaze boli darom pre maloletého C. od jeho príbuzných, avšak toto tvrdenie v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal. Z predložených dokladov z VÚB, a.s. súd zistil, že finančné prostriedky na vkladnú knižku vkladala žalobkyňa, keďže pod každým vkladom je uvedené jej meno a nie meno žalovaného. Vzhľadom na to, že žalobkyňa a žalovaný neboli manželmi, nemohlo ísť o ich spoločné peniaze, ktoré vkladali na túto vkladnú knižku a žalovaný nepreukázal, že išlo o jeho finančné prostriedky. Žalobkyňa uviedla, že svoje finančné prostriedky vkladala na predmetnú vkladnú knižku vystavenú na meno maloletého dieťaťa a nie na svoje meno z toho dôvodu, že jej bolo v banke poradené, že pri takejto vkladnej knižke netreba platiť vstupný poplatok a ani v prípade výberu sa neplatia poplatky. Zdalo sa jej preto vhodné založiť vkladnú knižku nie na svoje meno, ale na meno dieťaťa, a to za účelom, aby si mohla kedykoľvek peniaze, ktoré tam vkladá, vybrať v prípade, že bude niečo potrebovať kúpiť alebo niečo zaplatiť, a to nielen pre maloletého syna, ale na akékoľvek účely. Vo výpovedi tiež uviedla, že peniaze, ktoré vkladala na vkladnú knižku, neboli darom od nej pre maloleté dieťa, ale považovala ich za svoju rezervu v prípade, že by nemala peniaze na svoje potreby, a tak by mohla tieto peniaze vybrať. Uviedla, že žili v tom čase v spoločnej domácnosti so žalovaným, a preto mal aj on k týmto peniazom na vkladnej knižke dispozičné právo, keďže mu v tom čase dôverovala a v prípade, že by potrebovala peniaze a nemohla by ich práve vybrať, keďže mala v starostlivosti nielen maloletého, ale aj ďalšie tri deti, tak by ich mohol vybrať žalovaný.

6. Súd vzhľadom na takto preukázaný skutkový stav dospel k záveru, že peniaze, ktoré vkladala žalobkyňa na predmetnú vkladnú knižku, neboli darom pre maloletého syna, boli jej finančnými prostriedkami. Vkladnú knižku na meno dieťaťa a nie na svoje meno založila žalobkyňa, lebo to bolo výhodné, keďže predmetná vkladná knižka nemala žiadne poplatky. V samotnej vkladnej knižke je uvedené, že peniaze, ktoré sú vkladané na túto vkladnú knižku, sú buď vlastníctvom zakladateľa alebo vlastníctvom dieťaťa. Z uvedeného je zjavné, že hoci táto vkladná knižka je na meno maloletého dieťaťa, neznamena to zároveň, že peniaze tam vkladané sú aj vlastníctvom dieťaťa, keďže môžu byť aj vo vlastníctve tej osoby, ktorá vkladnú knižku založila. V konaní nebolo preukázané, že peniaze, ktoré boli vkladané na predmetnú vkladnú knižku zo strany žalobkyne, sú darom pre maloleté dieťa, a preto súd žalobe vyhovel a v zmysle vyššie citovaného § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 1 100 €, keďže ide o peniaze, ktoré sú vo vlastníctve žalobkyne a žalovaný ich vybral z vkladnej knižky bez právneho dôvodu a doposiaľ jej ich nevrátil.

7. Podľa ust. § 517 ods. 2 OZ v spojení s ust. § 3 nar. vlády 87/1995 Z.z. súd priznal žalobkyňi aj úroky z omeškania vo výške 5% ročne z priznanej sumy 1.100 € od 28.3.2020 až do zaplatenia. Vychádzal z výzvy žalobkyne zo dňa 16.3.2020 na plnenie v lehote určenej v tejto výzve, t.j. do 27.3.2020 a keďže žalovaný v tejto lehote žalovanú sumu žalobkyňi nevrátil, ustálil súd ako prvý deň omeškania deň 28.3.2020.

8. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnej žalobkyňi priznal nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov v konaní od neúspešného žalovaného.

9. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP a navrhol zmeniť napadnutý rozsudok tak, že súd žalobu zamietne a prizná mu náhradu trov celého konania. Nesúhlasil so záverom súdu, že peniaze, ktorých zaplatenia sa žalobkyňa v tomto konaní domáha, sú jej vlastníctvom, čo má vyplývať z potvrdení o vklade predmetných peňažných prostriedkov na vkladnú knižku, vedenú na meno maloletého. Vytýkal súdu, že uveril tvrdeniu žalobkyne, že sú to jej peniaze, bez akýchkoľvek ďalších dôkazov a na druhej strane neuveril jeho tvrdeniam, že vkladané peniaze boli peniazmi, ktoré jej dal on, keďže s ňou v tom čase žil ako druh v spoločnej domácnosti a išlo o spoločné finančné prostriedky pre maloletého, ktoré na vkladnú knižku žalobkyňa vložila. Neuveril ani tvrdeniu žalovaného, že tieto peniaze boli darom pre maloletého C. od jeho príbuzných s poukazom na to, že tieto tvrdenia žiadnym spôsobom nepreukázal. Potvrdenia o vložení peňažných prostriedkov na účet aj na vkladnú knižku nemôžu slúžiť ako dôkaz vlastníckeho práva ku vkladným peňažným prostriedkom. Žalobkyňa tak nepreukázala vlastníctvo k žalovaným peňažným prostriedkom. Súd prvej inštancie tak dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď dospel k záveru o vlastníckom práve žalobkyne k predmetným peňažným prostriedkom, a to bez toho, aby bol z jej strany o tom predložený akýkoľvek relevantný dôkaz. Okrem vyššie uvedeného žalovaný má za to, že ak boli vložené finančné prostriedky na vkladnú knižku maloletého, ktorý je vedený ako jej majiteľ, vloženie peňažných prostriedkov na túto vkladnú knižku predstavuje spôsob, akým boli predmetné peňažné prostriedky maloletému darované. Konanie

žalobkyne, ktorá vkladala finančné prostriedky na vkladnú knižku maloletého za tým účelom, aby ich mala uložené ako rezervu, je v rozpore so zmyslom detskej vkladnej knižky. Za tvrdým účelom žalobkyňa nemusela zakladať vkladnú knižku na meno maloletého, ale postačovalo by jej založiť vkladnú knižku na svoje meno alebo vložiť peniaze na sporiaci účet. Súd dospel k nesprávnemu skutkovému záveru, ak uzavrel, že žalobkyňa založila vkladnú knižku pre maloletého, len aby si na ňu mohla odložiť svoje peniaze. S poukazom na ust. § 35 ods. 3 Občianskeho zákonníka uviedol, že založenie vkladnej knižky detského sporenia, ktorej majiteľom je dieťa a následné vkladanie peňažných prostriedkov na túto vkladnú knižku treba jednoznačne vykladať na základe toho, čo takéto konanie obvykle znamená, a teda, že išlo o darovanie týchto peňažných prostriedkov maloletému dieťaťu. Keďže predmetné finančné prostriedky boli maloletému darované formou vloženia na detskú vkladnú knižku, žalobkyňa nie je vlastníčkou týchto peňazí, a preto jediným, kto by sa mohol domáhať bezdôvodného obohatenia, je maloletý. K tvrdeniu, že predmetné finančné prostriedky vybral bez právneho dôvodu, žalovaný uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že finančné prostriedky patria maloletému a do času plnoletosti sú oprávnení spravovať jeho majetok obaja jeho rodičia, teda aj žalovaný, v prípade nehody rodičov ohľadom správy majetku maloletého môže sa žalobkyňa domáhať jedine nároku v zmysle § 35 Zákona o rodine. V zmysle rozhodnutia súdu sú pritom obaja rodičia, t.j. žalobkyňa aj žalovaný oprávnení maloletého C. D. zastupovať a spravovať jeho majetok. Zo všetkých týchto dôvodov navrhol žalobu zamietnuť.

10. Žalobkyňa sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

11. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné vyhovieť.

12. Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

13. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 23. januára 2024 o 9.10 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 207, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 16.1.2024 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP.

14. Žalovaný namietal odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP, t.j. súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (f) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (h).

15. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

16. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 a § 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, riadiac sa pritom právnym názorom Krajského súdu v Košiciach vysloveným v uznesení sp.zn. 6Co/10/2023 zo dňa 15. mája 2023, pričom rozsudok aj náležite odôvodnil a neboli zistené žiadne porušenia procesných práv ani iná vada konania, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 CSP.

17. Odvolací súd sa stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnym záverom súdu, v zmysle ktorého žalobkyňa je v spore aktívne legitimovaná, keďže finančné prostriedky, ktoré žalovaný bez jej súhlasu vybral z vkladnej knižky vedenej na meno maloletého C. D., sú jej vlastníctvom vzhľadom na nepreukázanie darovania týchto finančných prostriedkov maloletému dieťaťu. Zároveň je správny aj záver súdu o pasívnej legitimácii žalovaného, keďže finančné prostriedky v žalovanej výške z vkladnej knižky vybral bez právneho dôvodu a doposiaľ ich nevrátil. Tým vzniklo na jeho strane bezdôvodné obohatenie, ktoré je povinný žalobkyni vydať.

18. Správne a zákonu zodpovedajúce sú dôvody napadnutého rozsudku ohľadne tohto záveru, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

19. Žalovaný v odvolaní už len opakuje argumenty uvádzané v konaní pred súdom prvej inštancie, s ktorými sa súd náležite a správne vysporiadal pri rozhodovaní daného sporu, za tým účelom doplnil dokazovanie v zmysle vysloveného právneho názoru Krajského súdu v Košiciach v uznesení sp. zn. 6Co/10/2023 a ani týmto doplneným dokazovaním nebola preukázaná obrana žalovaného o darovaní finančných prostriedkov, či už z jeho strany alebo zo strany žalobkyne maloletému C. D. tým, že boli vložené na vkladnú knižku vedenú na jeho meno. Navyiac žalobca ani nepreukázal, že vôbec boli vložené na uvedenú vkladnú knižku nejaké jeho finančné prostriedky resp. finančné prostriedky darované jeho rodinnými príslušníkmi maloletému. Jeho odvolacie námietky preto nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a neumožňujú prijať iné závery.

20. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím námietkam žalovaného odvolací súd uvádza nasledovné:

21. Predmetom sporu je zaplatenie sumy 1.100 € titulom bezdôvodného obohatenia, ktoré žalovanému malo vzniknúť tým, že uvedenú sumu peňazí vybral z vkladnej knižky vedenej na meno maloletého dieťaťa, na ktoré vklady preukázateľne realizovala výlučne žalobkyňa.

22. Žalovaný sa v konaní bránil tým, že finančné prostriedky na vkladnej knižke patria maloletému dieťaťu z dôvodu, že ich vložením na túto vkladnú knižku vychádzajúc z jej zmyslu došlo k darovaniu finančných prostriedkov maloletému dieťaťu a popieral, že by vložené finančné prostriedky boli vlastníctvom žalobkyne.

23. Listinnými dôkazmi – potvrdeniami VÚB banky, a.s. bolo v konaní preukázané, že vklady v celkovej sume 1.100 € na netermínovanú detskú vkladnú knižku realizovala výlučne žalobkyňa. V konaní neboli produkované žiadne dôkazy, ktoré by vyvrátili tvrdenie žalobkyne, že išlo o jej finančné prostriedky, resp. ktoré by potvrdili procesnú obranu žalovanému, že išlo o spoločné prostriedky žalobkyne a žalovaného a finančné prostriedky rodinných príslušníkov žalovaného, darované maloletému dieťaťu. Správne preto súd prvej inštancie vychádzajúc z tejto dôkaznej situácie vychádzal zo záveru, že pokiaľ vkladala tieto finančné prostriedky na účet žalobkyňa a pokiaľ žalobkyňa a žalovaný nemali bezpodielové spoluvlastníctvo, finančné prostriedky vložené na vkladnú knižku boli vlastníctvom žalobkyne.

24. Žalobkyňa poprela, že by jej úmyslom pri vkladaní finančných prostriedkov na vkladnú knižku maloletého dieťaťa bolo darovať ich maloletému dieťaťu, vysvetlila dôvody, prečo si finančnú rezervu vytvárala vkladáním finančných prostriedkov na účet maloletého dieťaťa a nie na svoj účet, rovnako vysvetlila, prečo umožnila dispozíciu finančnými prostriedkami žalovanému, pričom vierohodnosť týchto jej tvrdení nebola v konaní vyvrátená žiadnymi inými dôkazmi ani skutočnosťami, ktoré vyšli v konaní najavo.

25. Ani pri použití ust. § 35 ods. 3 OZ, ako naň poukazuje žalovaný v odvolaní, preto nemožno dospieť k záveru, že žalobkyňa vkladáním finančných prostriedkov na vkladnú knižku maloletého dieťaťa tieto finančné prostriedky darovala. Nestačí totiž iba výklad tohto právneho úkonu (vkladania finančných prostriedkov) podľa toho, čo spôsob jeho vyjadrenia obvykle znamená (obvykle rodičia zakladajú detské vkladné knižky za účelom šetrenia finančných prostriedkov pre maloleté deti – pozn. odvolacieho súdu), ale prihliada sa pritom aj na vôľu toho, kto právny úkon urobil.

26. Nemožno teda pominúť, že žalobkyňa nemala vôľu finančné prostriedky maloletému dieťaťu vkladáním na jeho vkladnú knižku darovať, ale že si vytvárala finančnú rezervu pre prípad potreby.

27. Žalovaný síce tvrdil, že z jeho strany úmyslom založenia vkladnej knižky bolo darovať tieto finančné prostriedky maloletému za účelom sporenia, avšak v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal, že na túto vkladnú knižku boli vložené jeho finančné prostriedky alebo finančné prostriedky, ktoré boli darované maloletému jeho príbuznými, keďže na tieto svoje tvrdenia neoznačil a ani nepredložil žiadne dôkazy.

28. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že na vkladnú knižku maloletého dieťaťa žalobkyňa ukladala svoje finančné prostriedky a tieto žalovaný bez jej súhlasu z tejto vkladnej knižky a bez právneho dôvodu

vybral, čím sa na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil, z ktorého dôvodu vecne správne rozhodol súd prvej inštancie, ak žalovaného v zmysle ust. § 451 ods. 1, 2 OZ zaviazal na zaplatenie tejto sumy žalobkyni spolu s úrokom z omeškania od prvého dňa po uplynutí lehoty, ktorú žalobkyňa určila na plnenie vo výzve doručenej žalovanému.

29. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil vrátane výroku o náhrade trov konania.

30. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol žalovaný neúspešný, nemá preto právo na náhradu trov odvolacieho konania a vznikla mu povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania úspešnej žalobkyni. Odvolací súd preto žalobkyni priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP), zohľadňujúc ust. § 251 CSP.

31. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 373 ods. 2 poslednej vety CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).